

De familie Spekenbrink behoort met loten uit de du Moulinveestapel al jarenlang tot de keuringstop. De investeringen in fokkerij werpen jaren na dato nog altijd vruchten af. 'Je kunt een kampioenskoe kopen, maar een kampioenskoe levert niet per definitie een kampioenskoe.'

Toeval of niet, een van de grootste Blonde d'Aquitainekoeien van Hans (52) en Ria (51) Spekenbrink staat als blikvanger vooraan in de aanbindstal. Rafael du Moulin vult haar standplaats volledig dankzij haar imponerende lengte en hoogtematen. In kruishoogte is ze de 160 centimeter met gemak gepasseerd, bij de schoft is ze een paar centimeter kleiner. Zichtbaar genietend laat Hans de drie jaar jonge koe zien. 'Dat ze nu in de voorhand nog wat kleiner is, geeft aan dat ze nog steeds niet is uitgegroeid. Let ook eens op haar sterke rug en prachtige kruispartij. Ik heb rietjes van de Franse stier Orion be-

twintig vaarzen inschrijven en gemiddeld kregen ze 85,85 punten voor algemeen voorkomen. Dat succes komt niet zomaar uit de lucht vallen. De basis legde Spekenbrink in de jaren tachtig, toen hij op een veiling de Franse koeien Noisette (v. Laron) en Marquise (v. Hercule) kocht. 'Mijn vader heeft me geleerd dat wanneer je mee wilt doen met fokkerij, je altijd voor de absolute topdieren moet gaan. Daarom kochten we destijds Noisette en Marquise omdat ze beide ooit Frans nationaal kampioene waren geweest. Nog belangrijker vond ik dat ze zelf ook kampioenes hadden gefokt.' Op het moment dat Spekenbrink de koei-

Hans Spekenbrink: 'In fokkerij willen we niets aan het toeval overlaten'

en kocht, waren de dieren al 15 jaar oud. Toch was hij bereid een flink bedrag, omgerekend ruim 8000 euro per stuk, op tafel te leggen. 'Ik wist dat het goed zat met beide dieren; het waren betrouwbare fokkoeien. Je kunt wel een kampioenskoe kopen, maar een kampioenskoe brengt niet per definitie een kampioenskoe. Marquise en Noisette hadden zich bewezen en het ging ons om de embryo's. We wisten met welke combinaties goede nakomelingen gefokt konden worden.'

Vilja du Moulin, een Ramokalf van kampioenskoe Ilja du Moulin

Ivar du Moulin (Ramo x Noisette) was de eerste stier uit Noisette die naar de KI ging. Enkele duizenden doses sperma werden zelfs verscheept naar Brazilië. Zussen van Ivar waren Ravisante (v. Milord) en de Don Jonzusjes Laura, Lisette en Ilja. Ilja kreeg de meeste bekendheid doordat ze meerdere malen Nederlands kampioene werd. De in Frankrijk geboren Ravisante werd op haar beurt de moeder van Gamine (v. Viaduc), die in de jaren negentig in Nederland met regelmaat in de prijzen viel. Spekenbrink wijst naar de grote Rafael, die hij wil spoelen. 'Zij is een kleindochter van Gamine. We gaan nu weer met de jeugd verder.'

Verliefd op Uriëlle

De eigen veestapel heeft fokkerijpotentie genoeg, toch kocht Spekenbrink onlangs nog OGREDOCHTER URIËLLE du Moulin aan in Frankrijk. Op de jongste nationale keuring

in Mariënheem werd ze kampioene bij de vrouwelijke jonge dieren. 'Ik was op bezoek bij Jean Louis Dubosc, de eigenaar van de natuurlijk dekkende stier OGRE om een OGREZON te kopen. Ik dacht dat een OGREZON met voldoende kracht goed zou passen in mijn veestapel. Ik heb de stier Texan gekocht, maar toen ik op het bedrijf was en ik het kalf URIËLLE zag, was ik meteen verliefd. Ze bezat zoveel uitstraling en elegantie. Bovendien stamt ze uit een keuringsrijke koefamilie. Ze was een uniek exemplaar. Ik heb haar gekocht om een nieuwe vrouwelijke lijn op te zetten.' De OGREZON Texan du Moulin huist inmiddels in een stevige box in de stal in Hulsen. De eerste koeien zijn al van hem drachtig. Hij heeft een fraaie bespierung, is breed in het bekken, maar oogt grof in het bot. 'Daar groeit hij wel overheen, dat is een eigenschap van OGRE', klinkt Spekenbrink overtuigd. 'Het eerste jaar mag een stier hier een aantal koeien drachtig maken en dan kijk ik naar de resultaten. Wanneer die goed zijn, zet ik hem het tweede jaar zwaarder in en als hij echt goed is laat ik spermarietjes van hem invriezen.'

De helft van de stapel krijgt een KI-stier als partner en daarvoor staan momenteel Ontario, Minos, Orion en Bazooka op het inseminatielijstje. De meeste fokkerijresultaten worden uiteindelijk voor verdere fokkerij verkocht aan collega's. Onlangs meldde Spekenbrink zes stieren aan voor de BAC-Blondeveiling in Hoogblokland. Met een gemiddelde prijs van 2600 euro was Spekenbrink 'beslist tevreden'. Wel werd een van zijn stieren vanwege nerveus gedrag teruggetrokken uit de veiling. 'Een goed karakter is heel belangrijk', vindt Spekenbrink, die de stier later alsnog verkocht. 'Een karakter is echter wel te beïnvloeden, maar je kunt een dier ook verpesten. Deze stier was van jongs af aan altijd een beetje nerveus, maar dat is absoluut geen familie-eigenschap.' Om zijn woorden kracht bij te zetten geeft Spekenbrink zijn vaars Rafael bij het verlaten van de stal een schouderklop, waarop ze slechts dromerig reageert. 'In de fokkerij moet je vasthouden wat je hebt en andere punten juist verbeteren.'

Jaap van der Knaap

Rafael du Moulin aan het hoofd van een lange rij elegante Blondekoeien

Hans en Ria Spekenbrink: 'Een Blonde heeft niet van die aangeplakte billen'

steld, waarmee ik haar wil spoelen. Niet alleen omdat ze zelf een fraaie verschijning is, maar ook omdat ze uit een topkoefamilie komt.'

Spekenbrink spreekt met groot enthousiasme over zijn Blondeveestapel die de stalnaam du Moulin (van de molen) draagt. Al jarenlang zijn ze nadrukkelijk aanwezig op nationale keuringen. In het Overijsselse Hulsen, bij Nijverdal, houdt de familie Spekenbrink een veestapel van 65 Blonde d'Aquitainedieren. 'Een uit de hand gelopen hobby', noemt Ria het. De hoofdinkomsten komen al meer dan twintig jaar uit het eigen assurantie kantoor. 'We zijn verliefd geworden op het Blonderas vanwege de elegantie. Een Blonde heeft tenminste niet van die aangeplakte billen. De koeien kunnen vanzelf afkalven en dat is belangrijk, omdat we ook nog ander werk hebben.'

Bewezen fokkoeien

Het exterieurniveau in de veestapel ligt hoog. Afgelopen jaar liet Spekenbrink

